Співай, Дніпро, при вітрогоннім свисті.
Нехай бринять мелодії сумні
А береги твої осокористі
Під такти хвиль зашелестять пісні…

А там, як загнуздають твої прозорі води
Дідів-порогів, скель твоїх хропіння.
Твої безсилі будуть перешкоди
Замість мелодій – турбінне гуркотіння.

Широкії степи знов буде веселить,
Купать боки, оковані залізом
І світ давать, і тисячі коліс крутить
Ми ті часи назвем соціялізмом.

Співай, Дніпро, мелодії басисті,
Нехай летять в широкії простори
В блискучих хвилях, наче у намисті.
Вітають хай бурхливе море.